

paa et Tal af 500, og det er vel disse Mennesker, det ærede Medlem har tænkt paa.

Om selve Lovforslaget ønsker jeg kort at sige, at jeg ikke tror, det vil give det, som man har ventet af det. Man har jo villet bøde paa den Præstemangel, som vi allerede mærker, og som jeg tror vi vil komme til at mærke endnu mere i Fremtiden, men ad den her foreslaaede Vej vil man sikkert ikke faa bødet paa denne Mangel, og det ønsker jeg heller ikke. Selv om jeg fuldt ud anerkender Lægmands Arbejde som Sjælesørgere og i det hele taget anerkender det frivillige Arbejde i Menighederne, vilde jeg meget nødig have, at vi skulde faa ret mange Præster, som ikke havde en god Uddannelse, da dette sikkert vilde bidrage til at sænke det kirkelige Niveau i vort Folk. Nej, jeg tror, man skulde gaa en anden Vej, hvis man ønsker Præstemangelen afhjulpet, nemlig at give Præsterne en højere Løn; men det skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, kun skal jeg sige, at den Løn, man giver Præsterne i Øjeblikket, tror jeg ikke man kan blive staaende ved i Længden.

Endelig skal jeg angaaende Lovforslaget om Oprettelse af Bispeembeder sige, at vi fra vor Side hele Tiden har sympatiseret med den Tanke, at der skulde oprettes to nye Bispeembeder, idet vi fuldt ud indrømmer, at Sjællands Biskop ikke kan overkomme det Arbejde, som er henlagt til ham, ligesom vi erkender, at den Forøgelse af Arbejdet, som er sket ved Genforeningen med Sønderjylland, maa begrunde Oprettelsen af et sønderjydske Bispeembede. Med Hensyn til den Omlægning af Stifterne, der skal foregaa, kan vi slutte os til den Bestemmelse, at Spørgsmaalet afgøres ved kongelig Anordning, men vi kan ikke gaa med til det, som er blevet vedtaget i Folketinget: straks at nedlægge Lolland-Falster Stift. Hvordan man nu end ser paa dette Forhold, saa mener vi, som vist ogsaa den højtærede Kirkeminister udtalte, at der her foreligger en Overrumpling, der kun daarligt stemmer med det Krav, som jeg før gjorde gældende, og som vi fra vor Side altid har holdt paa, nemlig at Befolkningen skal høres, naar det drejer sig om kirkelige Forhold. Beboerne dernede er ikke blevet hørt, men da de hørte om Afstemningen i Folketinget, lod de høre fra sig, og netop i Dag har vi modtaget en Deputation dernedefra. Befolkningen har saa at sige enstemmig holdt paa, at man ikke maatte nedlægge Bispestolen paa Lolland-Falster. Jeg har i Dag faaet oplyst, at 271 Menighedsraadsmedlemmer har stemt nej til Nedlæggelsen, 4 har stemt for, og 5 har været: stemmer ikke. Den Deputation,

som har været her, har sagt, at man saa at sige enstemmig beklagede Vedtagelsen i allerhøjeste Grad, og jeg synes, man fremførte gode Grunde for, at Nedlæggelsen ikke burde finde Sted. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men kun anføre, at jeg efter Afstemningen forleden Dag i Folketinget havde Lejlighed til at tale med en Mand, som har været Biskop dernede, og som sagde: det forstaar jeg ikke, det var det eneste Bispedømme, som der var nogen Mening i, og nu nedlægger de det. Det var noget af det samme, som Deputationen her i Dag gjorde gældende, idet den sagde: hernede kender vi vor Biskop, de allerfleste Børn kender vor Biskop, og hernede faar han nogen Betydning, her kan han nemlig komme til at virke og paa en Maade sætte noget aandeligt Præg paa det hele. Det forstaar jeg saa godt. Derfor tror jeg at turde sige, at naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) sagde, at der fra den Side vilde blive stillet Forslag om, at dette Lovforslag blev ændret, saaledes at det blev ført tilbage til Kirkeministerens oprindelige Forslag, kan man regne med vor Støtte i denne Sag. Om der maaske kan være Tale om ved kongelig Anordning og ved Forhandling med Befolkningen dernede at lægge noget til, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tør sige bestemt, at vi fra vor Side gaar ikke med til at nedlægge Lolland-Falster Bispestol, dertil har den for god og gammel Hævd. Jeg skulde ikke have talt mere om denne Sag og Forhandlingen i Folketinget, hvis ikke det ærede 4de Medlem for 2den Kreds selv havde givet mig Anledning til det. Det blev nemlig fra den Side ligesom fremhævet, at den Afstemning, som fandt Sted, hvorved Venstres Medlemmer stemte sammen med Socialdemokraterne og de Radikale, var Bevis paa Rummelighed indenfor Partiet Venstre. Ja, hvis Venstre aldrig har vidst før, at det var et saadant rummeligt Parti, kan jeg godt forstaa, at det var en Glæde for det at faa et Bevis paa Rummelighed og Frihed indenfor Partiet. Jeg tvivler om, at det var en Glæde for den højtærede Kirkeminister, hvad der skete den Dag, og jeg tror, det vilde glæde den højtærede Kirkeminister mere, hvis vi her i Tinget sagde: nej, vi fører dette Lovforslag tilbage til dets oprindelige Skikkelse, og den Glæde vil vi gerne være med til at berede den højtærede Kirkeminister.

Med Hensyn til Lovforslaget om Indførelse af dansk kirkelig Lovgivning i de sønderjydske Landsdele har jo et Medlem af dette Ting fra Sønderjylland talt — og jeg synes talt godt om denne Sag, og vi fra vor